

T 3798 – 07 Teet Härm, Tomas Allgén ./. Staten

UNDERLAG FÖR SAMMANSTÄLLNING

Denna inlägga har följande syfte.

1. Att söka utreda vilka faktiska sakomständigheter som kan vitsordas av svaranden, till underlättande av målets utredning och i förhoppningen att uppnå en mer koncentrerad huvudförhandling.
2. Att tjäna som underlag för tingsrättens sammanställning (42:16).
3. Att för svaranden och rätten klargöra vissa omständigheters sammanhang och tidsföljd samt redovisa kändenas inställning till statens ansvar i fråga om nämnda omständigheter.

De bilagor som hänvisas till avser bilageringen i stämningsansökan.

Samtliga frågor som tillställs svaranden avser endast det icke kursiverade stycket i direkt anslutning till löpnumret. Den kursiverade texten utvecklar kändenas inställning och behöver således inte vitsordas.

I tvistemål föreläggs svaranden rutinmässigt att ange av vilka skäl en omständighet bestrids, i enlighet med RB 42:7 särskilt punkten 3. Det vore naturligtvis av värde även i denna process om respektive parts inställning var så väl utredd som möjligt när huvudförhandlingen inleds.

SAKOMSTÄNDIGHETER

1. 1980/1981: Teet Härm tjänstgör som AT-läkare på Södersjukhuset. Med. kand. Tomas Allgén tjänstgör under ett par månader på samma avdelning som Härm, vilken under denna period fungerar som informell handledare åt Allgén.

A Vitsordas punkt 1?

2. 6 januari 1982: Anne-Catherine Härm hittas hängd i sitt sovrum. Eftersom mord initialt inte kan uteslutas genomförs en noggrann analys av rättsläkare vilka fastställer självmord.

Det är kändenas inställning att det var fel av polisen att senare återuppta utredningen om misstänkt mord vad gäller Anne-Catherines död fyra gånger trots att det var tekniskt klarlagt att Ann-Catherine avlidit genom självmord.

A Vitsordas punkt 2?

B Oavsett om punkt 2 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att återuppta en sådan utredning trots att dödsorsaken är klarlagd?

3. Det saknas stöd för påståendet att Thomas Allgén och Teet Härm umgicks närmare eller att de träffats vid mer än några enstaka tillfällen innan de misstänktes. Den enda uppgift som gör gällande att Allgén och Härm överhuvudtaget träffats efter 1982 är Ingeborg Olssons vittnesmål (se p. 100).

Bilaga 20. 1991-05-31 Kammarrättens i Stockholm dom, mål nr 3938-39-1990.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte kontrollera och beakta uppgiften att kärandena inte kände varandra närmare, särskild med beaktande av den speciella typ av brott de misstänktes för.

A Vitsordas punkt 3?

B Oavsett om punkt 3 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte beakta misstänkta relation till varandra i utredningar där flera personer misstänks tillsammans ha begått brott såsom mord eller griftefridsbrott?

4. 1 januari 1983: Thomas och Christina Allgén får en dotter, Karin Allgén.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att lägga Karin Allgéns, genom modern framförda, uppgifter till grund för förundersökning, åtal och rättegång.

A Vitsordas att Karin Allgén var 17 månader gammal när mordet på och styckningen av Catrine da Costa påstods ha ägt rum?

B Oavsett om punkt 4 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en förundersökning och rättegång beakta uppgifter som ett 17 månaders barn påstås minnas och redogöra för?

5. 18 juli 1984: Delar av Catrine da Costas styckade kropp hittas i svarta plastsäckar i Solnaområdet. Säckarna förs till rättsläkarstationen i Solna där rättsläkare Jovan Rajs har jourtjänst. Rajs tilldelas ansvaret för obduktionen. Härm åker senare under dagen in till stationen och sammanträffar där med Rajs efter att den senare slutfört obduktionen av da Costa.

A Vitsordas punkt 5?

6. 7 augusti 1984: Resterande delar av Catrine da Costas kropp anträffas. Huvudet, delar av bålnehållet, ett bröst och könsdelarna saknas dock ännu idag. Da Costas bägge nyckelben är brutna, inte avskurna eller avsågade.

Det är kärandenas inställning att det, på grund av att människor men inte djur har nyckelben, borde ha varit uppenbart för åtminstone en rättsläkare (som Rajs) att det inte var sannolikt att en rättsläkare ("obducent") styckat kroppen, eftersom rättsläkare känner till hur människors nyckelben är placerade medan en slaktare eller andra icke läkarutbildade personer sannolikt inte besitter samma kunskap.

A Vitsordas punkt 6?

B Oavsett om 6 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig kan* ha varit fel eller försummelse att inte beakta det sätt på vilket kroppen faktiskt var styckad?

7. Strax efter fynden: Polisen genomför husrannsakan hos en man i Solna som Catrine da Costa bott hos. Man finner tillhörigheter, biologiska spår och brev skrivna av da Costa.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att inte utreda denne man tillräckligt och som möjlig misstänkt eftersom han de facto kände da Costa vilken dessutom bott hos honom.

A Vitsordas punkt 7?

B Oavsett om punkt 7 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig kan* vara fel eller försummelse att i mordutredningar inte utreda alla tänkbara misstänkta och framför allt sådana som bevisligen haft nära kontakt med den mördade?

8. 14 augusti 1984: Den prostituerade kvinnan Marianne Seppälä förhörs av polisen. Seppälä påstår att hon träffat Catrine da Costa *en gång* under månaderna närmast innan da Costa påträffades död. Hon nämner ingen dagbok.

Bilaga 22. 1984-08-14, Spaningsuppslag lämnat av Marianne Seppälä

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte beakta diskrepansen mellan detta första förhör med Seppälä och de därpå följande, särskilt i fråga om frekvensen av hennes kontakter med da Costa och den i senare förhör omnämnda dagboken.

A Vitsordas punkt 8?

B Oavsett om punkt 8 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig kan* vara fel eller försummelse av polisen att inte kontrollera ett vittnes ursprungliga uppgifter, särskilt när vittnet långt senare lämnar nya uppgifter?

9. 15 augusti 1984: Polisen håller förhör med Nils-Göran K. Han berättar att han kände Catrine da Costa väl och att de mer eller mindre "polat" med varandra de sista två veckorna innan 6 juni, då han såg henne för sista gången. Han berättar ingående om da Costas kontakter med Tor Åberg, hennes "torsk".

Bilaga 23. 1984-08-14 Protokoll förhör med Nils-Göran "Nille" K.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att inte närmare utreda de som faktiskt hade haft kontakt med da Costa, som potentiella misstänkta.

A Vitsordas punkt 9?

10. Augusti 1984: Polisen håller förhör med Ragnar Lindgren. Han hävdar att Catrine da Costa kontaktat honom telefonledes efter pingsthelgen och framfört en önskan att hyra en stuga av honom.

Bilaga 5, s.13 Protokoll 1984-08-24 över polisförhör med Ragnar Lindgren

Bilaga 5, s.25 Protokoll 1984-09-05 över polisförhör med Ragnar Lindgren

Bilaga 5, s.27 Protokoll 1999-05-31 över polisförhör med Ragnar Lindgren

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att i den fortsatta utredningen, åtalet och rättegången inte medtaga denna uppgift av betydelse för när brottet kan ha begåtts, en uppgift som primärt omöjliggjorde Thomas Allgéns inblandning och i förlängningen också Teet Härms eftersom de påstods ha begått brottet tillsammans.

A Vitsordas punkt 10?

B Oavsett om punkt 10 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i mordutredningar och rättegångar inte beakta uppgifter som talar för att den mördade levde efter den i utredning, åtal och rättegång påstådda tidpunkten för gärningen?

11. Eftersommaren 1984: Tor Åberg utsätts för omfattande förhör. Hans berättelse ger stöd för att Catrine da Costa levde efter pingsthelgen.

Bilaga 5, s. 29 Protokoll 1984-08-28 över polisförhör med Tor Åberg

Kärandenas inställning är densamma som redovisas under punkt 9.

A Vitsordas punkt 11?

12. Eftersommaren/förhösten 1984: Polisen håller förhör med Bo Möller och "Selaisse Saida". De bådas berättelser ger stöd för att da Costa levde efter pingsthelgen.

A) Bilaga 5, s.44 ff. Protokoll 1984-08-23 över polisförhör med Bo Möller.

B) Bilaga 5, s.50 ff. Protokoll 1984-08-22 över polisförhör med Selaisse Saba

Kärandenas inställning är densamma som redovisas under punkt 9.

A Vitsordas punkt 12?

13. Augusti 1984: Thomas Allgén påbörjar sin tjänstgöring som AT-läkare i Alingsås medan Christina och Karin Allgén bor kvar i Stockholm. Paret Allgén bor således separerade.

A Vitsordas punkt 13?

14. Förhösten 1984: Teet Härms före detta svärfar (Anne-Catherine Härms far) anmäler Härm som misstänkt för mord dels på sin hustru Anne-Catherine Härm 1982, dels på Catrine da Costa 1984. Han påstår att han arbetar för militärens underrättelsetjänst, vilket inte är sant.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att ta svärfaderns uppgifter på allvar, dels på grund av att det gått två år sedan Anne-Catherines död, dels då svärfaderns trovärdighet kunde ifrågasättas i och med hans uppenbara lögn gällande hans arbete.

A Vitsordas punkt 14?

B Oavsett om punkt 14 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att driva mordmisstankar mot någon vidare med stöd av svärfaderns uppgifter?

15. 10 september 1984: Polisen håller förhör med arkitekt Anckers. Han berättar att Catrine da Costa sov hemma hos honom mellan pingstaftonen och pingstdagen, innan han på pingstdagens förmiddag skjutsade henne i bil till Kungsträdgården. Berättelsen ger sålunda stöd för att da Costa levde på pingstdagen. Förhöret "bortglömdes" senare och återupptäcktes först efter att huvudförhandlingen i tingsrätten inletts.

Kärandenas inställning är densamma som redovisas under punkt 9.

A Vitsordas punkt 15?

16. Hösten 1984: Polisen genomför under en längre period förhör med 188 prostituerade kvinnor angående deras kännedom om Catrine da Costa i syfte att kartlägga hennes umgängeskrets. Intervjuresultaten är vaga och mycket varierande och den nyttjade metoden ger utrymme för förhørsobjekten att tala med varandra under intervjuperioden.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att använda dessa uppgifter som bevisning i utredningen och åtalet kärandena, eftersom syftet med intervjuerna varit ett helt annat och resultaten dessutom mycket vaga.

- A Vitsordas punkt 16?
- B Oavsett om punkt 16 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att som bevis använda uppgifter framkomna genom mycket tveksamma metoder och dessutom för ett annat ursprungligt syfte?

17. Hösten/vintern 1984: Mannen, vilken Catrine da Costa bott hos (se p. 11) "förhörs" telefonledes av polisen. Han förnekar inblandning i mordet på da Costa. Inga ytterligare åtgärder vidtas från polisens sida.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte närmare utreda samtliga möjliga gärningsmän och särskilt sådana som de facto haft kontakt med da Costa.

- A Vitsordas punkt 17?
- B Oavsett om punkt 17 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en mordutredning inte utreda alla tänkbara misstänkta och då särskilt sådana som bevisligen har haft kontakt med offret?

18. Oktober 1984: Jovan Rajs underrättas av polisen om misstankarna mot hans medarbetare och doktorand Teet Härms.

- A Vitsordas punkt 18?

19. 15 oktober 1984: Karin Allgén påbörjar inskolningen på daghem.

- A Vitsordas punkt 19?

20. 21 oktober 1984: Jovan Rajs skriver ett brev till kriminalinspektör Allan Bäckström, i vilket han inledningsvis betonar Teet Härms skötsamhet och duktighet för att avslutningsvis beröra sina personliga misstankar grundade i vad han ryktesvägen hört om Härms påstådda prostitutionskontakter.

Brevet saknas

Det är kärandenas inställning att det är fel och/eller försummelse av en obduktionsansvarig att lägga sig i polisutredningen och särskilt så med personliga åsikter och att det var fel och/eller försummelse att alls beakta dessa uppgifter och dels att låta Rajs kvarstå som i utredningen.

- A Vitsordas punkt 20?
- B Oavsett om punkt 20 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att en i utredning aktiv rättsläkare lägger sig i polisens arbete

med personliga, subjektiva och grundlösa påståenden om en misstänkt samt att detta inte föranleder åtgärd från utredningsledningen?

21. Andra veckan efter 15 oktober 1984: Personalen på Karin Allgéns daghem tycker att Karin verkar vara röd i stjärten. De samtalar med Christina Allgén och uppmanar henne att kontakta en läkare. Christina bokar tid hos dr. Naglo. Karin hade tidigare haft blöjekssem vilket vid flera tillfällen konstaterats av vårdcentral tidigare under året.

A Vitsordas punkt 21?

22. 3 november 1984: Jovan Rajs skriver ett brev till Wincent Lange, chef för stockholmpolisens tekniska rotel, vilket rör de verktyg som använts vid styckningen av da Costa. Rajs spekulerar fritt om att Härm mördat da Costa tillsammans med sin fästmo, att liket förmodligen fotograferats och att det saknade huvudet förmodligen finns nedgrävt på Härms tomt i Täby Kyrkby.

Se bilaga 24. 1984-11-03 brev från Jovan Rajs till Wincent Lange samt kommentar av Teet Härm.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att dels ta uppgifterna på allvar, dels låta Rajs (som varandes Härms handledare) vara kvar som ansvarig rättsläkare i da Costautredningen.

A Vitsordas punkt 22?

B Oavsett om punkt 22 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse dels att ta personliga, subjektiva och grundlösa påståenden på allvar i en mordutredning, dels att låta en handledare och arbetskamrat till den misstänkte vara del i och ansvara för delar av utredningen?

23. Hösten/vintern 1984: Jovan Rajs skriver sammanlagt två brev om Teet Härms påstådda inblandning i mordet.

Kärandenas inställning är densamma som redovisas under punkt 22.

A Vitsordas punkt 23?

24. 23 november 1984: Jovan Rajs daterar det officiella obduktionsutlåtandet gällande da Costa. I utlåtandet hävdar Rajs bland annat att styckningen i huvudsak genomförts av en person som haft "allmänna medicinska kunskaper exempelvis i kirurgi och ortopedi men också haft specialkunskaper i anatomi och obduktionsteknik".

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att låta Rajs kvarstå i utredningen överhuvudtaget och särskilt som ansvarig rättsläkare eftersom han var/varit en av de misstänkta handledare.

A Vitsordas punkt 24?

25. 3 december 1984: Teet Härm grips på sin arbetsplats, rättsläkarstationen, och anhålls misstänkt för mord på Anne-Catherine Härm och Catrine da Costa. På eftermiddagen går polisen ut till massmedia med de obekräftade uppgifter om Teet Härm som man inskaffat genom förhören med de prostituerade (se p. 16).

Det är kärandenas inställning att det dels var fel och/eller försummelse att gripa Härm på sin arbetsplats trots att flyktfara uppenbart saknades, dels att överhuvudtaget lämna ut uppgifter till media och dels att vid denna uppgiftslämning lämna felaktiga eller åtminstone obekräftade uppgifter.

A Vitsordas punkt 25?

B Oavsett om punkt 25 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av polisen att dels gripa någon på dennes arbetsplats trots att flyktfara saknas, att lämna uppgifter till media överhuvudtaget och särskilt felaktiga och obekräftade uppgifter?

26. 3 december 1984: Christina och Karin Allgén besöker dr. Naglo. Den senare finner ingenting anmärkningsvärt hos Karin, varken i stjärten eller i vaginan. Trots detta kontaktar personalen vid Karins daghem på kvällen Frank Ståhl, barnpsykiatriker vid S:t Görans sjukhus. Frank anser att saken bör anmälas trots att han varken talat med pappan Thomas Allgén eller Karin.

Bilaga 26. Anmälan till Stockholms Socialförvaltning ang. incest. Dr Olle Naglo (specialist på barnålderns invärtes sjukdomar) bekräftade och specificerade sina iakttagelser i brev den 12 februari 1985 till kriminalinspektör Eva Graaf. Se bilaga 28

Det är kärandenas inställning att utredningen om incest inte borde drivits vidare efter detta.

A Vitsordas punkt 26?

B Oavsett om punkt 26 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att driva en incestutredning utan stöd av läkarundersökning och utan att ha förhört varken det förmodade offret eller gärningsmannen?

27. 4 december 1984: Christina Allgén kontaktar stockholmspolisen och får bekräftat att den anhållne är Teet Härm.

Bilaga 19, 1991-04-08-26 Protokoll från kammarrätten i Stockholm, muntlig förhandling mål nr 3938 och 3939-1990, s.11-15. (Thomas Allgén lämnar en ingående beskrivning av telefonsamtalen den 4 och 7 december 1984, liksom om hela sin bekantskap och äktenskap med Christina Allgén).

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att lämna ut sekretessbelagda uppgifter ur förundersökningen till allmänheten.

- A Vitsordas punkt 27?
- B Oavsett om punkt 27 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att lämna ut uppgifter ur förundersökningen till allmänheten?

28. 7 december 1984: Teet Härm släpps fri då häktningsskäl saknas. Under de fyra/fem dygn Härm suttit anhållen har polisen lämnat direkt oriktiga uppgifter och lögnar till massmedia. Man har sagt att Härm skuggats hela hösten, att man bevittnat hur han tagit upp prostituerade i sin bil och att han haft kontakt med da Costa.

Det är kärandenas inställning att det var korrekt att släppa Härm och fel och/eller försummelse att överhuvudtaget lämna uppgifter till media och då dessutom direkt oriktiga sådana.

- A Vitsordas punkt 28? Vitsordas att det saknades häktningsskäl?
- B Oavsett om punkt 28 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att lämna uppgifter till media överhuvudtaget och då särskilt objektivt sett felaktiga, eller påhittade, uppgifter?

29. 7 december 1984: Socialstyrelsen beslutar att Teet Härm ska stängas av från sin tjänst vid rättsläkarstationen efter att Rajs meddelat polisen att han inte kan tänka sig att arbeta med Härm längre.

Bilaga 48. 1984-12-07 Socialstyrelsens beslut ang. avstängning av Teet Härm.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att stänga av en icke dömd från sitt arbete och att även fortsättningsvis låta Rajs kvarstå som ansvarig för delar i utredningen.

- A Vitsordas punkt 29?
- B Oavsett om punkt 29 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att stänga av någon från sin tjänst trots att denne inte är dömd och att låta en tidigare handledare och arbetskamrat, som tagit tydlig ställning emot sin före detta anställda, kvarstå som ansvarig för delar av utredningen mot denne?

30. 7 december 1984: Christina Allgén upplyser Thomas Allgén per telefon att dottern inte ser ut som andra barn i stjärten samt att en utredning om incest mot dottern ska påbörjas.

- A. Vitsordas punkt 30?

31. 12 december 1984: Majvor Sundvik och Anneli Svensson, anställda vid Karin Allgéns daghem, gör en anmälan till förvaltningen genom barn tillsynsassistenten Katarina Luning.

Bilaga 26. Anmälan till Stockholms Socialförvaltning ang. incest.

Det är kärandenas inställning att det saknades underlag för denna anmälan.

- A Vitsordas punkt 31?
- B Oavsett om punkt 31 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel att göra en anmälan om incest dels utan stöd av läkarundersökning, dels utan att ha talat med den förmodade gärningsmannen?

32. 17 december 1984: Solnas rättsläkarstations föreståndare, docent Milan Valverius, framhåller i ett brev till poliskommisarie Inge Reneborg, att det skulle vara lämpligt att man i detta fall, då Jovan Rajs avgett obduktionsutlåtandet samtidigt som han var handledare för Teet Härm, förordnade en expert från Norge eller Finland. Brevet föranledde ingen åtgärd.

Brevet: Bilaga 5, s.63 ff.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att inte företa någon åtgärd, det vill säga att trots detta brev fortfarande inte låta en oberoende expert göra en obduktion och analys av resultaten.

- A Vitsordas punkt 32?
- B Oavsett om punkt 32 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en mordutredning inte låta en oberoende rättsläkare obducera och analysera offrets kvarlevor?

33. 17 december 1984: Obduktionstekniker Fredriksson förhörs av kriminalinspektör Bengtsson, gällande sitt fleråriga samarbete med Teet Härm. Fredriksson lockas under förhöret att omtolka sin i grunden positiva inställning till Härm för att den bättre ska passa de misstankar som är riktade mot den senare. Fredriksson blir tillfrågad om dåligt avtorkade obduktionsbord efter helger och uppger att det kan hända "att jag kommit tillbaka och sett att någon varit i obduktionslokalen efter en helg. [...] Det är inte vanligt men det händer." På frågan om det hänt efter pingsthelgen svarar Fredriksson: "Inte som jag minns."

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte i senare förhör beakta vad Fredriksson faktiskt uppgav i detta sitt första, och närmast den aktuella tidpunkten, förhör.

- A Vitsordas punkt 33?

- B Oavsett om punkt 33 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en brottsutredning inte beakta ett vittnes ursprungliga uppgifter och lägga störst vikt vid dessa?

34. 18 december 1984: Socialsekreterare Louise Lapidus-Werbell och vik. socialinspektör Gun-Marie Pettersson genomför ett hembesök hos Christina Allgén. Det framkom att Christina blivit orolig ungefär ett halvt år tidigare då hon "uppmärksammat att ett hudveck i flickans vagina försvunnit". Christina talar också illa om Thomas Allgén som far och som person som underlag för incestmisstanken.

Det är kärandenas inställning att det var fel och försummelse att inte tala med Thomas Allgén heller i detta läge i incestutredningen.

- A Vitsordas punkt 34?
- B Oavsett om punkt 34 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en incestutredning inte tala med den förmodade gärningsmannen?

35. 19 december 1984: Ytterligare ett förhör med obduktionstekniker Fredriksson hålls. Man försöker få honom att "minnas" att ett bord varit dåligt avtorkat efter pingsthelgen 1984.

Bilaga 25. Förhörprotokoll med Åke Fredriksson. S.53 ff.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att pressa Fredriksson i detta förhör och försöka få honom att bekräfta att ett bord varit dåligt avtorkat just efter pingsthelgen trots att han i första förhöret sagt att han inte mindes något sådant.

- A Vitsordas punkt 35?
- B Oavsett om punkt 35 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av polis att i förhör leda vittnets uppgifter åt något specifikt håll, oavsett om detta sker genom ledande frågor, upprepade förhör till dess man får "önskade" svar, felaktiga påståenden i frågorna eller annat?

36. 19 december 1984: Socialsekreterare Louise Lapidus-Werbell och vik. socialinspektör Gun-Marie Pettersson undertecknar en anmälan till Stockholms socialförvaltning med upplysningen att socialvårdsbyrån i socialdistrikt 3 avser att genomföra en socialutredning i ett ärende om misstankar mot Thomas Allgén för incest mot sin dotter. I anmälan hänvisas till iakttagelser av Majvor Sundvik och Anneli Svensson vilka var anställda vid daghemmet där dottern gick, samt till hembesöket den 18 december. Ingen läkarundersökning av Karin genomförs.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att driva incestutredningen och utredningen mot Thomas Allgén vidare utan att vare sig låta läkarundersöka Karin Allgén

(eller för den delen fråga modern eller dr. Naglo om den befintliga läkarundersökningen) eller tala med Thomas Allgén.

- A Vitsordas punkt 36?
- B Oavsett om punkt 36 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en incestutredning/socialutredning vare sig låta läkarundersöka det förmodade incestoffret eller tala med den förmodade gärningsmannen?

37. 19 december 1984: Socialsekreterare Louise Lapidus-Werbell polisanmäler Thomas Allgén som misstänkt för sexuellt utnyttjande av Karin Allgén.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att göra denna polisanmälan utan att vare sig ha talat med Thomas Allgén eller genomföra en läkarundersökning av barnet.

- A Vitsordas punkt 37?
- B Oavsett om punkt 37 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att polisanmäla sexuellt utnyttjande av barn utan uppgifter från pappan och/eller den förmodade gärningsmannen och utan läkarundersökning?

38. 11 februari 1985: Christina Allgén förhörs av polisen genom kriminalinspektör Eva Graaf vid sedlighetsroteln. Christina berättar om sin frustration över makarnas avsaknad av sexualliv efter Karins födelse och framlägger ett antal iakttagelser avsedda att troliggöra att Thomas söker andra vägar för att få utlopp för en stark sexualdrift. Christina uttrycker misstankar om att Thomas begått incest mot dottern.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att inte beakta att Christina Allgén var personligen missnöjd med relationen och att detta torde vara vanligt för arbetande småbarnsföräldrar.

- A Vitsordas punkt 38?
- B Oavsett om punkt 38 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel att i en brottsutredning inte beakta en uppgiftslämnarens eventuella personliga motiv?

39. 12 februari 1985: Leg. läk. Olle Naglo skriver ett brev till kriminalinspektör Eva Graaf angående sin undersökning av Karin Allgén vid vilken de inte framkom några tecken på våld mot hennes underliv.

Bilaga 28. 1985-02-12 Brev från leg.läk. Olle Naglo till krinsp. Eva Graaf.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att överhuvudtaget driva incestmisstankarna vidare efter detta.

A Vitsordas punkt 39?

40. 14 februari – 15 mars 1985: Christina och Karin Allgén är inskrivna dagtid på Karolinska sjukhusets barn- och ungdomspsykiatriska klinik. Thomas Allgén avböjer att delta i "familjeterapi" på grund av Christinas incestmisstankar. Detta förklarar han för barnpsykiatrikern Frank Lindblad. Thomas kommer också överens med kuratorn Kerstin Hallström att han ska kunna träffa sin dotter utanför utredningens ramar den 8 mars då han ska vara i Stockholm igen.

Det är kärandenas inställning att Christina Allgén är den som vid denna tidpunkt är psykiskt instabil, inte Karin Allgén.

A Vitsordas punkt 40?

41. 8 mars 1985: Thomas Allgén träffar Karin Allgén.

Bilaga 29. 1985-03-08 Anteckningar av förskolläraren Gunilla Welander angående Karin Allgén.

A Vitsordas punkt 41?

42. Sommaren 1985: Christina Allgén kontaktar barnpsykolog Helly Sylwan för att få bättre stöd för sina incestmisstankar mot Thomas. Sylwan genomför en undersökning men förklarar att misstankarna inte kan utredas utan kontakt med Thomas samt att det inte är rätt att belasta Karin med bevisbördan.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att trots detta driva utredningen mot Thomas Allgén vidare och trots att det saknades objektivt stöd för att Karin skulle blivit utsatt för något av det som påstods.

A Vitsordas punkt 42?

43. Under närmare ett år sker ingen utveckling i brottsutredningen gällande incest mot Karin Allgén.

44. 27 augusti 1985: Christina Allgén besöker kriminalinspektör Eva Graaf och meddelar sina misstankar om att Karin Allgén varit närvarande då "pappa och en farbror tomt eller pet" skulle ha styckat ett lik. Christina berättar utförligt om hur hon träffat Teet Härm och hans

flickvän 1982. Det kan inte ha skett på pingstdagen den 10 juni för då förberedde de och firade hennes 30-årsdag i hemmet.

Bilaga 30. 1985-08-27 Förhörprotokoll med Christina Allgén.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att ta Christina Allgéns uppgifter på allvar med tanke dels på innehållet i det hon påstår, dels hennes psykiska status och dels hennes del i utredningen mot Thomas om påstådd incest mot dottern.

A Vitsordas punkt 44?

B Oavsett om punkt 44 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte ifrågasätta dylika uppgifter i en sådan situation?

45. 27 augusti 1985: Eva Graaf ringer till Frank Lindblad och berättar vad Christina Allgén har berättat. "Har hon blivit helt tokig?" undrar Frank varpå han åker hem till Christina och ger henne lugnande läkemedel.

Det är kärandenas inställning att detta talar för att det är Christina Allgén som är psykiskt instabil under denna period och att det var fel och/eller försummelse att ändå driva misstankarna mot Thomas Allgén vidare.

A Vitsordas punkt 45?

46. 19 september 1985: Christina Allgén tar initiativ till ett nytt "förhör" hos kriminalinspektör Eva Graaf.

Bilaga 31. 1985-09-19, Protokoll förhör med Christina Allgén.

47. 25 september 1985: Christina Allgén tar initiativ till ett nytt "förhör" hos kriminalinspektör Eva Graaf.

Bilaga 32. 1985-09-25, protokoll telefonförhör med Christina Allgén.

48. 7 oktober 1985: Christina Allgén tar initiativ till ett nytt "förhör" hos kriminalinspektör Eva Graaf.

49. 11 oktober 1985: Christina Allgén tar initiativ till ett nytt "förhör" hos kriminalinspektör Eva Graaf.

50. 15 oktober 1985: Christina Allgén tar initiativ till ett nytt "förhör" hos kriminalinspektör Eva Graaf.

51. 21 oktober 1985: Christina Allgén tar initiativ till ett nytt "förhör" hos kriminalinspektör Eva Graaf.

Det är kärandenas inställning att det var fel och försummelse av polisen att låta en målsägande i en annan utredning, och i Christina Allgéns situation, driva en mordutredning framåt utan något polisiärt syfte och utan att polisutredningen föranledde de aktuella "utredningsåtgärderna".

- A Vitsordas att Christina Allgén på eget initiativ "förhöordes" vid sex tillfällen under en månad enligt punkterna 46-51 ovan?
- B Oavsett om punkterna 46-51 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att hålla upprepade förhör enkom på initiativ av en målsägande utan att polisiära skäl för en sådan utredningsåtgärd framkommit i utredningen?

52. Hösten 1985: Polisen återupptar förundersökningen angående Anne-Catherine Härms död 1982.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att återuppta denna utredning då inget nytt objektivt hade tillkommit i frågan sedan punkten 2.

- A Vitsordas punkt 52?
- B Oavsett om punkt 52 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att återuppta en brottsutredning utan att något nytt objektivt har tillkommit?

53. Hösten 1985: Tio timmars bandinspelningar som Christina Allgén på polisens uppmaning gjort med egna samtal med Karin Allgén "glömdes bort" sedan kriminalinspektör Eva Graaf drabbats av stroke.

Det är kärandenas inställning att banden visar att Christina Allgén förgäves försökte få Karin att säga något alls till stöd för sina egna påståendena och att det var fel och/eller försummelse att när man väl hittade dessa band i januari 1988, inte beakta detta i den fortsatta processen.

- A Vitsordas punkt 53?
- B Oavsett om punkt 53 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en process inte beakta bevisning eller indicier som talar till den misstänktes fördel.

54. 11 november 1985: En ny omgång förhör av Christina Allgén inleds, denna gång av kriminalinspektörerna Allan Bäckström och Lars Jonsson.

- A Vitsordas punkt 54?

55. 13 november 1985: Christina Allgén förhörs av Allan Bäckström och Lars Jonsson. Christina redogör för hur Karin Allgén vid olika tillfällen ska ha umgåtts med Thomas Allgén, Teet Härm och Catrine da Costa, att de varit ute och åkt bil, att de åkt "tuff-tuff-tåg till Tomt" och att Karin "varit utsatt för incestförhållanden med Teet Härm och framför allt med Thomas i olika situationer". Christina redogör också för hur styckningen ska ha gått till samt berättar att Karin numera talar japanska. Christina diskuterar också med inspektörerna om vilka dagar kring pingsten 1984 som Thomas och Karin kan ha varit ensamma borta från hemmet och konstaterar att det bara kan ha varit den 9 eller den 11 juni. Christinas trettioårsdag firades, med hela familjen samlad, den 10 juni. Dagarna närmast efter pingsten avvisas av Christina.

Det är kärandenas inställning att följande fel och/eller försummelser begicks i anledning av detta: Dels borde det ha varit uppenbart för envar men särskilt för poliserna att Christina Allgén inte var psykiskt frisk vid denna tidpunkt, dels att hennes uppgifter var så märkliga att de helt borde bortsetts ifrån, dels att de uppgifter hon lämnade om när maken varit borta från hemmet borde kontrollerats vilket skulle ha omöjliggjort en ändring av gärningsmannabeskrivningen inför rättegången.

- A Vitsordas punkt 55?
- B Oavsett om punkt 55 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte närmare kontrollera och utreda huruvida en misstänkt har alibi för den tid då gärningen påstås ha begåtts?

56. Att stycka en människokropp tar cirka 30-45 minuter.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte i utredningen beakta om de bägge misstänkta haft fysisk och tidsmässig möjlighet att utföra den gärning som lades dem till last. Av utredningen framkom att Thomas Allgén endast varit borta från hemmet ett par timmar under en av dagarna pingsthelgen och det borde stått klart för utredarna att han på denna tid aldrig skulle hunnit åka från hemmet, plocka upp da Costas kropp var man nu ansåg att så hade skett, åka till rättsläkarstationen, stycka kroppen, städa någorlunda och åka iväg och lämna likdelarna på två olika ställen för att sedan åka hem igen.

- A Vitsordas punkt 56?
- B Oavsett om punkt 56 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en brottsutredning inte kontrollera vilken tid den påstådda gärningen skulle ha tagit och om de misstänkta haft tidsmässig möjlighet att ha utfört gärningen?

57. 18 november 1985: Ett förhör hålls med obduktionstekniker Fredriksson. Förhöret inriktas i huvudsak på tvättningen av obduktionsbord. På frågan om obduktionssalen på något sätt nyttjats under pingsthelgen 1984 svarar Fredriksson att han inte med säkerhet kan säga att det är så.

Bilaga 25, S.68 ff. Förhørsprotokoll med Åke Fredriksson.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att man i senare förhör felaktigt uppgav för Fredriksson att han tidigare skulle sagt att han sett ett otvättat obduktionsbord och i ytterligare senare förhör att han uppgett att han dessutom nämnt pingsthelgen trots att så inte var fallet.

- A Vitsordas punkt 57?
- B Oavsett om punkt 57 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i förhör med ett vittne ställa ledande frågor samt påstå att vittnet, i tidigare förhör, lämnat andra uppgifter än han faktiskt har gjort?

58. 26 november 1985: Socialstyrelsen beslutar att Teet Härms förordnande vid rättsläkarstationen inte ska förlängas. Härm blir således definitivt arbetslös.

Bilaga 49 1985-11-26 Socialstyrelsens beslut ang. ej förlängt förordnande för Teet Härm.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte förlänga Teet Härms förordnande eftersom han inte var dömd för något brott och inget heller band honom till vare sig Catrine da Costa, hennes död eller styckningen av hennes kropp.

- A Vitsordas punkt 58?
- B Oavsett om punkt 58 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte förlänga en tjänstemans förordnande enbart på grund av obekräftade misstankar om brott?

59. 27 november 1985: Teet Härm tvingas medverka vid en rekonstruktion av Anne-Catherine Härms död i den lägenhet vari dödsfallet inträffade.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att tvinga Teet Härm att medverka vid rekonstruktionen i parets tidigare lägenhet trots att det tidigare klarlagts att Ann-Catherine begått självmord.

- A Vitsordas punkt 59?
- B Oavsett om punkt 59 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att genomföra en rekonstruktion där den avlidnas tidigare make tvingas medverka, i den lägenhet där makarna tidigare bott och där den avlidna funnits död, samt att detta sker trots att det är tidigare utrett och klarlagt att dödsorsaken var självmord?

60. 28 november 1985: Teet Härm försöker ta sitt liv men överlever med svår hörselskada och vissa nervskador som följd.

Det är kärandenas inställning att Teet Härms självmordsförsök är en direkt följd av att han tvingats medverka till rekonstruktionen av sin avlidna fru enligt 57, samt den belastning det innebär att oskyldig anklagas för mord, styckning och dylikt.

A Vitsordas punkt 60?

61. Vintern 1985: Vid ett sammanträde med polisen får barnpsykiatrikern Frank Lindblad och barnpsykologen Margareta Erixon i uppdrag att undersöka tillförlitligheten av Christina Allgéns berättelse om hur Karin Allgén vid en ålder av 17 månader skulle ha bevittnat hur Thomas Allgén och Teet Härm styckade Catrine da Costas lik, sannolikt efter att ha mördat henne.

Bilaga 33. 1986-01-27 Utlåtande av Frank Lindblad & Margareta Erixon.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att låta samma personer som tidigare utrett incestmisstankarna mot Thomas Allgén genomföra ovannämnda uppdrag.

A Vitsordas punkt 61?

62. 26 eller 27 januari 1986: Frank Lindblad och Margareta Erixon presenterar sitt utlåtande rörande tillförlitligheten av Christina Allgéns berättelse. Av utlåtandet framkommer att de under vintern träffat åklagarna Anders Helin och Tora Holst, kriminalinspektörerna Lars Jonsson, Allan Bäckström och Eva Graaf samt rättsläkaren Jovan Rajs. Utlåtandets slutsats är att Karin Allgén har varit med om skrämmande händelser rörande våld och sex. Frank och Margareta har genomgående utgått från att Christina Allgéns uppgifter korrekt återger verkligheten och Christinas berättelse bedöms sålunda vara tillförlitlig.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att lägga Christina Allgéns uppgifter om vad dottern Karin påstods ha berättat för henne till grund för bedömningen med tanke på dess innehåll och uppkomst och det faktum att Karin endast varit 17 månader när hon påstods ha varit med om händelsen, samt att det var fel och/eller försummelse att låta Jovan Rajs, som dels inte har någon annan kompetens än rättsläkare, dels tagit uttrycklig ställning emot Teet Härm och dessutom varit hans handledare, vara uppgiftslämnare i denna analys, samt att det var fel och/eller försummelse att inte heller denna gång tala med Thomas Allgén och kontrollera dennas uppgifter kring det som påstods.

A Vitsordas punkt 62?

B Oavsett om punkt 62 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att dels inte ifrågasätta uppgifter som påstås ha redogjorts för av ett barn i ålder 2,5-3 år om iakttagelser och upplevelser som barnet skulle ha gjort och varit med om vid en ålder av 17 månader, dels att låta personer utan erfarenhet av vittnesutsagor, som tagit klar ställning mot den misstänkta, medverka i utredningen?

63. 3, 6 och 7 februari 1986: Thomas Allgén kallas till polisförhör på grund av Frank Lindblad och Margareta Erixons utlåtande. Vid det första förhöret framförs misstankarna om incest mot Karin Allgén, vid det andra lägger förhørsledarna till mordmisstanken och det tredje handlar om mord och likstyckning.

A Vitsordas punkt 63?

64. Februari 1986: Thomas Allgén tillåts åka på en sedan tidigare planerad vintersemester.

A Vitsordas punkt 64?

65. Februari 1986: Polisen genomför husrannsakan i Thomas Allgéns bostäder i Stockholm och i Alingsås. Inga fynd av värde för varken da Costa-utredningen eller utredningen om incest påträffas, heller inget som skulle tala för att Thomas över huvud taget träffat Catrine da Costa.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att i den fortsatta utredningen, i det senare åtalet och i rättegångarna underlåta att beakta att inget band Thomas Allgén till vare sig Catrine da Costa eller gärningen, till Teet Härm eller till något överhuvudtaget.

A Vitsordas punkt 65?

B Oavsett om punkt 65 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte beakta bristande bevisning till fördel för den misstänkte?

66. 17 juni 1986: Kammaråklagare Torsten Wolff beslutar att lägga ned förundersökningen mot Teet Härm om två mord och övergrepp på en prostituerad kvinna.

Bilaga 34. Kammaråklagare Wolffs avskrivningsbeslut.

Det är kärandenas uppfattning att detta är ett av ytterst få riktiga beslut som fattats i den långa händelsekedjan.

A Vitsordas punkt 66?

67. 7 augusti 1986: Christina Allgén hör av sig till kriminalinspektör Allan Bäckström. Ett förhör hålls under vilket Christina berättar att Karin Allgén sagt att "de åt delar av en tant som hette Catrine", att de befunnit sig "möjligen på Kallholmen eller någonstans utanför staden i naturen", att "pappa och Tomt" lade henne eller Catrin på grillen, och att "Tomt" slagit henne i tinningarna med en hammare. Christina berättar vidare att Thomas Allgén förmodligen är intresserad av "svartkonst". Hon berättar vidare om "kranier-episoden" (se s. 41 i förundersökningen).

Bilaga 35. 1986-09-11, Protokoll förhör med Christina Allgén.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att ta Christina Allgén, som målsägande med en uppenbar önskan att sätta dit sin före detta make och med uppenbar koppling till den nyligen nedlagda förundersökningen, och hennes uppgifter på allvar, ävenså med tanke på innehållet i de uppgifter hon lämnade, samt att det var fel och/eller försummelse att driva den nedlagda utredningen vidare enkom på grund av dessa tvivelaktiga uppgifter.

A Vitsordas punkt 67?

B Oavsett om punkt 67 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse dels att inte ifrågasätta en uppgiftslämnarens motiv och uppgifter, dels att återuppta en förundersökning trots att några nya objektiva bevis inte tillkommit?

68. Polisen medtar Karin Allgén, som nu är drygt tre år, till Solna rättsläkarstation. Hon visar inga tecken på oro eller på att hon skulle känna igen sig.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte beakta att Karin Allgén uppenbarligen inte hade några minnen från platsen. Kärandena anser även att det var fel och/eller försummelse att "valla" en treåring på en förmodad brottsplats.

A Vitsordas punkt 68?

B Oavsett om punkt 68 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en brottsutredning inte beakta uppgifter och omständigheter som talar för att en tidigare uppgift är felaktig?

69. 11 september 1986: Jovan Rajs skriver ett brev till kammaråklagare Torsten Wolff i vilket han berättar att Wolffs nedläggningsbeslut den 17 juni skulle ha utlöst oro bland personalen på rättsläkarstationen.

Bilaga 36. 1986-09-11. Brev från Jovan Rajs till kammaråklagare Wolff.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att låta sig påverkas av Jovan Rajs och den allmänna opinionen mot läkarna i utredningen.

A Vitsordas punkt 69?

B Oavsett om punkt 69 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte bedriva en brottsutredning objektivt?

70. 21 november 1986: Efter att genom stockholmspolisens försorg ha fått in dokumentation över styckmord i Sverige under åren 1961 till 1986, undertecknar Jovan Rajs ett utlåtande till kriminalkommissarie Inge Reneborg. I utlåtandet visar Rajs med hjälp av

omfattande tabeller, fotografier och skisser att Catrine da Costas likdelar till utseende och åverkan stämmer överens med de uppgifter som Karin Allgén genom Christina Allgén lämnat till Lindblad och Erixon.

A) Att Rajs fått dokumentation från polisen styrks av B).

B) Utlåtande till Inge Reneborg finns med som bilaga 4 på s.66-69.

Det är kändenas inställning att Jovan Rajs upprättade detta utlåtandet "baklänges", det vill säga att han, som vid flera tillfällen hade tagit klar ställning emot Teet Härm, i utlåtandet drog slutsatser i samklang med en förutfattad mening och att han anpassade utlåtandet efter Teet som gärningsman, och därmed inte använde en vetenskaplig metod. Det är vidare kändenas inställning att det var fel och/eller försummelse att Rajs fortfarande tilläts medverka i utredningen.

A Vitsordas punkt 70?

B Oavsett om punkt 70 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att låta någon med uttalade och förutfattade meningar i fråga om gärningsman som dessutom har en personlig relation till denne gärningsman, leda delar av utredningen, samt att det *i och för sig* kan vara var fel eller försummelse av en rättsläkare att vid upprättandet av utlåtanden inte beakta omständigheter och faktum som talar emot en viss slutsats och därigenom använda en icke vetenskaplig metod?

71. Våren 1987: Förundersökningen rörande Catrine da Costa återupptas sedan chefsåklagare Helin återkommit från förundersökningen om mordet på Olof Palme. Beslutet fattas av Helin och Wolff gemensamt.

Det är kändenas inställning att det var fel och/eller försummelse att återuppta förundersökningen enkom på grund av Jovan Rajs utlåtande och Christina Allgéns uppgifter, särskilt då ingen av dem var objektiva.

A Vitsordas punkt 71?

B Oavsett om punkt 71 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att återuppta en på grund av bristande bevisning tidigare nedlagd förundersökning utan att några objektiva bevis eller fynd har tillkommit?

72. Våren 1987: Kriminalinspektör Per-Åke Larsson blir tillfrågad av chefsåklagare Helin om han kan ta över utredningen. Larsson accepterar uppdraget.

Det är kändenas inställning att det var fel och/eller försummelse att låta en kriminalinspektör som helt saknade erfarenhet av mordutredningar ansvara för denna omfattande och mycket uppmärksammade utredning.

A Vitsordas punkt 72?

B Oavsett om punkt 72 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att låta en kriminalinspektör, som helt saknar erfarenhet av mordutredningar, ansvara för en så omfattande och medialt uppmärksam utredning som da Costa-fallet?

73. Da Costa-utredningen var Per-Åke Larssons första mordutredning. Han hade tidigare arbetat på sedlighetsroteln.

A Vitsordas punkt 73?

74. 6 oktober 1987: Thomas Allgén anhålls.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att anhålla Thomas Allgén enbart mot bakgrund av Christina Allgéns nya och märkliga uppgifter och trots att någon ny objektiv bevisning inte hade tillkommit.

A Vitsordas punkt 74?

B Oavsett om punkt 74 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en brottsutredning anhålla en tidigare avförd misstänkt trots att någon ny objektiv bevisning inte tillkommit?

75. Hösten 1987: Gösta Erne, som alltsedan ungdomen varit vän med Thomas Allgén, förhörs av polisen. Förhöret leder vidare till husrannsakan i Ernes bostad och bankfack i jakten på de fotografier fotohandlarparet Schröder talat om. Inget hittas.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att helt planlöst vidta utredningsåtgärder enkom styrda av Christina Allgéns allt märkligare uppgifter och att sedan inte beakta att inget hittas som talar för att hennes uppgifter överhuvudtaget är riktiga.

A Vitsordas punkt 75?

B Oavsett om punkt 75 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att dels inte ifrågasätta eller helt bortse från extremt aparta uppgifter från en uppgiftslämnare, dels inte beakta att det aldrig framkommit något objektivt stöd för någon av de uppgifter som lämnats?

76. 12 oktober 1987: Häktningpromemorian gällande Thomas Allgén dateras. Den bygger helt på Jovan Rajs obduktionsprotokoll från 1984 och Christina Allgéns berättelse om vad Karin Allgén varit med om.

Bilaga 37. PM inför häktning av Thomas Allgén.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att driva utredningen vidare och att häkta Thomas Allgén utan att några objektiva fynd eller uppgifter tillkommit och framför allt inte sedan förundersökningen lades ned.

- A Vitsordas punkt 76?
- B Oavsett om punkt 76 vitsodas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan varit fel eller försummelse att häkta en misstänkt helt i avsaknad av objektiv bevisning?

77. 13 oktober 1987: Thomas Allgén beslutas häktad, fortfarande enbart på Christinas berättelse.

Kärandenas inställning är densamma som redovisas under punkt 76.

- A Vitsordas punkt 77?

78. 28 oktober 1987: Teet Härm anhålls. Vid gripandet närvarar en journalist och en fotograf från Expressen ("polisläckan" utreddes sedermera av JK Hans Stark som fann att ett brott begåtts inom polisen men att det inte kunde fastställas vem den skyldige var).

Bilaga 15, JK-beslut 1989-03-08; Dnr 1898-88-22

Det är kärandenas inställning att denna "polisläcka", som i sig utgjorde fel och/eller försummelse, var avgörande för att den allmänna opinionen mot läkarna som skyldiga skulle befästas.

- A Vitsordas punkt 78?
- B Oavsett om punkt 78 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att lämna ut uppgifter till media som medför att en misstänkt, icke dömd, utpekats som mördare?

79. 28 oktober 1987: Expressen publicerar en grovt överdriven och fabulerande artikel om "obducenten och allmänläkaren" baserad på material från "polisläckan".

Bilaga 67. "Läckor", utdrag ur Per Lindebergs bok "Döden är en man", Bokförlaget T Fischer & Co., 1999, s.293-210.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att lämna uppgifter om de misstänkta identitet till media och att den opinionsbildning som dessa läckor tillsammans innebar försvårade polisutredningen och domstolarnas och myndigheterna möjligheter att hålla en objektiv och saklig prövning av kärandenas sak.

- A Vitsordas punkt 79?

B Oavsett om punkt 79 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att lämna ut uppgifter om en pågående brottsutredning till media?

80. Någon dag efter 28 oktober 1987: Fotohandlare Arne Schröder i Solna kontaktar polisen med upplysningen att man i hans butik några år tidigare framkallat en filmrulle med förfärliga bilder, vilka kan tänkas föreställa Catrine da Costas styckade kropp. Filmen fanns dock inte kvar i Arne Schröders ägo. Fotohandlarna har tidigare, vid flera tillfällen, framkallat kirurgiska bilder åt andra läkare.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att inte ifrågasätta dessa vittnesuppgifter som framkom långt efter den aktuella händelsen och särskilt så när den aktuella händelsen dagarna innan varit föremål för löpsedlar.

A Vitsordas punkt 80?

B Oavsett om punkt 80 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att som polis inte förhålla sig ytterst skeptisk till vittnen som hör av sig långt efter den aktuella händelsen och dessutom i nära anslutning till en hög medial exponering av fallet som utreds?

81. Tvärtemot vad fotohandlarparet uppgivit uppger samtliga anställda, även Anita Schröders syster, att de inte alls har sett några sådana bilder, blivit upprörda och så vidare.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polisen att inte ifrågasätta eller bortse från fotohandlarparets uppgifter trots att dessa motsades helt av samtliga övriga anställda i parets butik.

A Vitsordas punkt 81?

B Oavsett om punkt 81 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en brottsutredning hålla fast vid uppgifter trots att dessa har vederlagts?

82. 4 november 1987: En vittneskonfrontation hålls med Arne Schröder och hans fru Anita Schröder.

83. 19 november 1987: En vittneskonfrontation hålls med Arne Schröder och hans fru Anita Schröder.

Det är kärandenas inställning att vittneskonfrontationerna utfördes felaktigt, oavsett om detta var en aktiv eller passiv försummelse, och att resultatet därav blev helt ovidkommande och aldrig borde ha lagts till grund för fortsatta misstankar, för åtal eller myndighetsbeslut. Av

utredningen och de ljudband som även åberopas framkommer följande i fråga om genomförandet av fotohandlarparets vittneskonfrontationer:

- *Ingen detaljerad beskrivning av hur den eller de personer som Arne Schröder och Anita Schröder påstod sig sett mer än tre år tidigare dokumenterades innan vittneskonfrontationerna.*
- *Först pekades en polisman ut som den som varit i butiken och lämnat in de "fruktansvärda bilderna" tre år tidigare, polismannen som närvarade frågar då vittnet "är du riktigt säker?" varpå denne ändrar sig till den ene av de misstänkta, som har nummer 5 i parad. I nästa parad pekas den andre misstänkta ut av samma vittne som den person som varit i butiken (det var i de första förhören endast en person fotohandlaren påstod sig ha sett), dock har den andre misstänkte samma nummer, 5, i sin parad*
- *Efter konfrontationen lämnade vittnet en helt annan beskrivning av den man han påstått sig ha sett i butiken mer än tre år tidigare, jämfört med den han uppgivit innan, nu dokumenteras dock beskrivningen till skillnad från innan konfrontationen.*

A. Vitsordas att en korrekt vittneskonfrontation skall gå till på följande vis:

- Vittnet måste innan konfrontationen noga beskriva gärningsmannens utseende, klädsel, beteende och så vidare.
- Vittnets beskrivning enligt ovan måste noga dokumenteras för senare jämförelse med eventuella utpekanden vid konfrontation.
- Polispersonalen skall inte ha möjlighet att påverka vittnet genom sin närvaro, miner, blickar, kroppsspråk, kommentarer eller på annat sätt.
- Vittnesparaden måste vara neutralt sammansatt så att den misstänkte inte på något sätt sticker ut.
- Vittnet får inte känna sig pressad att göra ett positivt utpekande.
- Allt måste dokumenteras för att möjliggöra kontroll och jämförelse.

84. 26 november 1987: Ett förhör hålls med obduktionstekniker Bengt Werner. Förhöret inriktas huvudsakligen på hur obduktionssalen varit utrustad samt huruvida personalen brukade använda gröna kläder, på grund av fotohandlarparets uppgift att någon på de påstådda bilderna tre år tidigare skulle ha varit klädd i gröna kläder.

Det är kärandenas inställning att uppgifter som lämnas av vittnen mot grundval av vad de kan ha sett flera år tidigare måste betraktas med yttersta försiktighet och att det är fel och/eller försummelse att lägga sådana uppgifter till grund för åtal eller myndighetsbeslut.

A Vitsordas punkt 84?

B Oavsett om punkt 84 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att lägga långt senare framkomna vittnesutsagor till ensam grund för åtal eller myndighetsbeslut?

85. 30 november 1987: Kriminalinspektör Larsson skriver en promemoria till chefsåklagare Helin. Larsson meddelar i promemorian att bevis mot Allgén och Härm "förhoppningsvis ska framkomma genom ett antal planerade åtgärder". Åtgärderna bygger i stora delar på Christina Allgéns uttalanden vid tidigare förhör.

Bilaga 38. 1987-11-30, PM av Krinsp. P-Å Larsson

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att gå vidare med misstankarna mot läkarna trots att man uppenbart hade kännedom om att det helt saknades objektiva bevis mot dessa två, dessutom borde man i detta läge ha återupptagit andra ledtrådar, utrett andra möjliga misstänkta.

A Vitsordas punkt 85?

B Oavsett om punkt 85 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel att, då det helt saknas bevisning som binder en misstänkt gärningsman till brottet, inte utreda andra potentiella misstänkta?

86. 1 december 1987: Ett förhör hålls med Teet Härm. Förhørsledare är kriminalinspektör Larsson som söker få bekräftelse på att Härm delar Lindblad och Erixons uppfattning att Karin Allgén varit med om de upplevelser som Christina Allgén berättat om. Härm uppger att barnet *i och för sig* kan ha upplevt traumatiska saker. Med vid förhöret är vidare chefsåklagare Helin, kriminalinspektörerna Wingqvist och Ehrenbrand samt Härms försvarsadvokat Jan Karlsson. Härm har aldrig träffat Karin.

Se även bilaga 2007-01-16, Brev från Teet Härm till Anders Agell ang. förhör 1987-12-01.

Det är kärandenas inställning att Teet Härm, som saknar barnpsykologisk kompetens, inte borde ha lurats att uttala sig om tillförlitligheten i uppgifterna som Christina Allgén lämnat om Karins potentiella upplevelser.

A Vitsordas punkt 86?

87. 1 december 1987: Ett förhör hålls med Thomas Allgén. Närvarar vid förhöret gör kriminalinspektör Larsson, chefsåklagare Helin, kriminalinspektörerna Wingqvist och Ehrenbrand samt Allgéns försvarsadvokat Bengt H. Nilsson och Allgéns far, Lars-Göran Allgén.

Se även bilaga 2007-01-16, Brev från Teet Härm till Anders Agell ang. förhör 1987-12-01.

Det är kärandenas inställning att de uppgifter som Thomas Allgén lämnade borde ha kontrollerats för att kunna bekräfta om han talade sanning eller ej. Det var fel och/eller försummelse av utredarna att inte göra så. Det var också fel och/eller försummelse att inte höra några andra anhöriga än målsäganden Christina Allgén för kontroll av Thomas Allgéns uppgifter.

A Vitsordas punkt 87?

B Oavsett om punkt 87 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel att inte kontrollera en misstänkts uppgifter för vederläggande eller bekräftelse och att inte heller höra anhöriga eller närstående om den misstänktes uppgifter och förehavanden?

88. 3 december 1987: Polisen genomför en utgrävning på Thomas Allgéns föräldrars sommarställe i syfte att finna Catrine da Costas huvud. Till sin hjälp använder polisen en karta skissad av Christina Allgén. Man hittar ingenting.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att företa sådan husrannsakan utan att först ha kontrollerat den misstänktes uppgifter, talat med de anhöriga vars ställe husrannsakan avsåg eller att något objektivt framkommit som talade för åtgärden.

A Vitsordas punkt 88?

B Oavsett om punkt 88 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att företa en husrannsakan på tredje mans egendom utan att kontrollera uppgiften som ligger till grund för åtgärden, eller höra den tredje mannen?

89. 7 december 1987: En tredje vittneskonfrontation hålls med Arne Schröder och Anita Schröder. Thomas Allgén pekats så småningom ut som den som lämnat in en filmrulle med bilder på likdelar i fotohandlarparets butik.

Se ovan punkt 82 och 83.

90. 8 december 1987: Kriminalinspektör Larsson och chefsåklagare Helin håller förhör med Thomas Allgén. Allgén utsätts för våldsamma verbala påtryckningar med förnedrande inslag i syfte att få honom att erkänna. Man säger bland annat att Allgén, genom att förneka, kallar sin dotter för lögnerska och att Thomas alltid kommer att förbli en styckmördare oavsett vad som händer i domstol. Förhöret varar i fem timmar men Allgén erkänner ingenting.

Se Bilaga 5 s.211 ff.

Det är kärandenas inställning att förhöret varade orimligt länge, att förhörstekniken var oskäligt hård och förnedrande, men framför allt att det faktum att Thomas Allgén trots detta

långa och plågsamma förhör fortsatte att förneka brottet borde ha beaktats som stöd för att han var oskyldig.

A Vitsordas punkt 90?

B Oavsett om punkt 90 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte beakta att en misstänkt trots långa, omfattande och plågsamma förhör vidhåller sin oskuld, till fördel för den misstänkte i den fortsatta utredningen?

91. 8 december 1987: Jovan Rajs undertecknar ett nytt utlåtande gällande sina jämförelser mellan da Costa-fallet och ett tiotal andra styckmord i Sverige. Rajs gör gällande att fotohandlarparets iakttagelser stämmer bra överens med bland annat fotohandlarparets teckningar över styckdelarna och konstaterar att det var fråga om likdelar efter Catrine da Costa.

Bilaga 39. 1987-12-08, Utlåtande av Jovan Rajs om jämförelser av styckmord.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att alls beakta Jovan Rajs utlåtande efter att han uttryckt sin personliga övertygelse om Teet Härms skuld, samt att det var tveksamt om polisen borde ha låtit utredningen drivas framåt av personliga utredningsåtgärder oavsett vem som lämnade dem.

A Vitsordas punkt 91?

B Oavsett om punkt 91 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att låta annan än utredningsansvarig driva utredningen framåt och särskilt att låta en person som är klart övertygad om en misstänkts skuld medverka/bidraga till utredningen?

92. 10 december 1987: Ett så kallat konfrontationsförhör hålls med Thomas Allgén och Teet Härm tillsammans. Förhöret varar i åtta timmar.

Bilaga 5 s.226 Utdrag ur konfrontationsförhör 1987-12-10 med Thomas Allgén och Teet Härm. (Förhöret behandlas ingående i 2003 års resningsansökan, se bilaga 4 s.58ff.)

Det är kärandenas inställning att detta förhör var orimligt långt och att det vid en genomlysning av förhöret inte framkommer något som binder de bägge till vare sig varandra, platsen eller Catrine da Costa och att det således var fel och/eller försummelse att inte beakta detta i den fortsatta utredningen.

A Vitsordas punkt 92?

B Oavsett om punkt 92 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att tvinga misstänkta att genomlida ett så långt och påfrestande förhör och att till detta inte beakta att inget som styrker misstänkarna framkommer?

93. 18 december 1987: Kriminalinspektör Wingqvist håller ett nytt förhör med obduktionstekniker Fredriksson (nu mer än tre år efter den påstådda händelsen). Fredriksson tillfrågas nu *när* (inte *om*) han upptäckt konstigheter i obduktionssalen efter pingsthelgen 1984, trots att han i de föregående förhören inte sagt *att* det faktiskt varit ostädat. Denna gång menar han att han inte till 100 procent kan säga att det var efter den helgen.

Se punkten 33 och 35 ovan.

A. Vitsordas punkt 93?

94. 20 december 1987: Kriminalinspektör Wingqvist håller ett telefonförhör med Gösta Erne. Förhöret hålls på grund av uppgifter från Christina Allgén, att Karin Allgén ska ha "blivit blöt i sina sockor" i samband med ett besök på Skansen sommaren 1984 då Gösta Erne ska ha varit med.

Det är kärandenas uppfattning att det var fel och/eller försummelse av polisen att agera på varje uppgift som Christina Allgén lämnade, oavsett hur märklig eller obegriplig den var och att det var fel och/eller försummelse att driva utredningen vidare trots att det aldrig framkom några konkreta bevis utan endast nya konstigheter från Christina Allgén.

A Vitsordas punkt 94?

B Oavsett om punkt 94 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att utredare inte har en bättre plan eller strategi för utredningen av ett mord än att man måste lita till en psykiskt instabil målsägande för att överhuvud komma framåt i utredningen?

95. 21 december 1987: Chefsåklagare Helin samt kriminalinspektörerna Wingqvist och Ehrenbrand håller ett förhör med Christina Allgén. Förhöret handlar huvudsakligen om Karin Allgén och hennes associationer med tanke på mord och incest.

Bilaga 41. Förhör med Christina Allgén

Det är kärandenas inställning att denna typ av "förhör" helt saknar bevisvärde och aldrig borde ha genomförts. Än mindre borde uppgifterna som Christina Allgén lämnade lagts till stöd för utredningen.

A Vitsordas uppgiften 95?

B Oavsett om punkt 95 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en brottsutredning hålla planlösa förhör med målsäganden där denna utan att ifrågasättas tillåts spekulera och associera fritt och att spekulationerna sedan läggs den misstänkte till last?

96. 27 december 1987: Kommissarie Wincent Lange redovisar i ett utlåtande vilka verktyg som ska ha använts vid styckningen av Catrine da Costas kropp. Langes utlåtande stödjer Jovan Rajs, särskilt i det att han menar att ett snitt i en viss led måste ha utförts med en särskild kniv som han endast påträffat vid rättsläkarstationer. Wincent Lange är varken läkare eller tekniker och saknar kunskaper i anatomi.

A) Utlåtande/undersökningsprotokoll 1987-12-28, bilaga 42 till stämning. B) Märk särskilt vad beträffar hans kunskaper; att han enbart stödjer sig på andra personers utsagor. Var och från exakt vem detta är hämtat från har han ej angivit närmare.

Det är kärandenas uppfattning att det var fel och/eller försummelse dels av kommissarie Lange själv att utfärda ett utlåtande som han inte hade kompetens för, dels att utlåtandet trots detta lades till utredningen och till grund för fortsatta misstankar, åtal och myndighetsbeslut.

A Vitsordas punkt 96?

B Oavsett om 96 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel att lägga utlåtanden som författats av någon som saknar erforderliga kunskaper till grund för misstanke, åtal eller myndighetsbeslut?

97. 28 december 1987: Skyddskonsulent Bengt Esbjörnsson vid Kriminalvårdsverket inhämtar och protokollför uppgifter och Thomas Allgén och Teet Härm som personer. Han når slutsatsen att de bägge är skötsamma och vare sig känner varandra tillräckligt för att tillsammans kunna utföra den gärning som de anklagas för, eller för den delen hade sådana personlighetstyper att det ens var sannolikt att de kunna genomföra en sådan gärning.

Bilaga 40a och b. Inhämtade personuppgifter om T.Allgén och Härm

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte redovisa eller beakta detta utredningsresultat till stöd för kärandenas oskuld och till vederläggande av att gärningen överhuvudtaget hade utförts såsom påstods i åtalet.

A Vitsordas punkt 97?

B Oavsett om punkt 97 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i en mordutredning inte utreda om den misstänkte överhuvudtaget är en sannolik gärningsman?

98. 11 januari 1988: Kriminalinspektör Marie Rådén förhörs av kriminalinspektör Wingqvist. Rådén menar att hon sett Teet Härm och Catrine da Costa tillsammans på tunnelbanan under våren 1984. Hon säger också att hon med polisbil åkt förbi området där säckarna senare upphittades och att hon skulle ha känt lukten av lik och sett säckarna. Säckarna låg dock icke synliga från bilvägen när de faktiskt hittades.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av utredarna att ta Marie Rådéns uppgifter som tillförlitliga eftersom hennes uppgifter om att hon skulle sett säckarna tidigare var osannolika och hennes vittnesmål därför borde ifrågasatts. Det var dessutom fel och/eller försummelse att lägga den redan då mer än fyraåriga minnesbilden från påstådd iakttagelse på tunnelbanan till grund för fortsatt misstanke, åtal eller myndighetsbeslut.

A Vitsordas punkt 98?

B Oavsett om punkt 98 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att lägga en så långt i efterhand påstådd minnesbild av vad någon har iakttagit till grund för misstanke, åtal eller myndighetsbeslut?

99. Teet Härms fästmö Margareta var inte helt olik Catrine da Costa; smal och mörkt, kort hår och mörka ögon.

Det är kärandenas inställning att i det fallet att Marie Rådén trots ovanstående hade sett Teet Härm på tunnelbanan mer än fyra år tidigare, hans sällskap då mycket sannolikt var hans fästmö Margareta och att det var fel och/eller försummelse av utredarna att inte beakta att Catrine da Costa och Margareta inte var helt olika.

A Vitsordas punkt 99?

B Oavsett om punkt 99 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att vid kontroll av vittnesuppgifter inte beakta risken för förväxling av personer med liknande utseende, särskilt sådana som finns i den misstänktes närmaste umgängeskrets?

100. 14 januari 1988: Stämningsansökan lämnas in varmed åtal väcks mot Teet Härm för mord och mot Thomas Allgén för mord, grov otukt med barn och grovt sexuellt utnyttjande av underårig. Gärningsbeskrivningarna löd som följer: "Allgén och Härm har pingsthelgen 1984 i Stockholm eller Solna tillsammans och i samråd uppsåtligen berövat Catrine da Costa livet genom antingen strypning, trubbigt våld mot huvudet eller skarpt våld mot halsen." "Allgén har under 1984 i Stockholm vid ett flertal tillfällen haft könsligt/sexuellt umgänge med sin dotter Karin, född i januari 1983, bestående i att han dels fört in sin manslem i hennes slida dels med mun och tunga berört hennes yttre könsorgan dels ock förmått Karin att med sin mun beröra hans penis."

Bilaga 43. Ansökan om stämning mot Allgén och Härm.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse dels att väcka åtal för samtliga dessa punkter trots att inget som helst stöd fanns för det sexuella utnyttjandet, att det inte var utrett när, var eller hur Catrine da Costa hade dött och att inget konkret eller objektivt band någon av kärandena vare sig till fyndplatsen eller till da Costa överhuvudtaget. Kärandena anser att denna totalstämning inte föranleddes av att utredningen mot dem var klar och styrkt utan att man på detta sätt ville misskreditera dem för att söka få till en fällande dom utan erforderlig bevisning.

- A Vitsordas punkt 100?
- B Oavsett om punkt 100 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att väcka åtal för gärningar som uppenbart inte kan styrkas?

101. 21 januari 1988: Ett nytt vittne, Ingeborg Olsson ("damen med hunden") anmäler sig till polisen. Hon berättar att hon under en sommarpromenad några år tidigare sett två män med barnvagn gå in i anatomiska institutionens byggnad på Karolinska institutets område. Hon anger annandag pingst 11 juni som den dag hon gjort sin iakttagelse varför polisen utesluter pingstaftonen den 9 juni som möjlig gärningsdag.

Bilaga 5, s. 106. Polisförhör med Ingeborg Olsson

(Se även Bilaga 5, s.79 Bandat vittnesförhör med Ingeborg Olsson i kammarrätten 1991-04-23 (utskrift av Jasmine Nyqvist)....Här beskriver Olsson mer ingående sina iakttagelser)

Det är kändenas inställning att det var fel och/eller försummelse att beakta Ingeborg Olssons uppgifter överhuvudtaget då bevisvärdet av vittnesutsagor som framkommer fyra år senare och när den uppmärksammade huvudförhandlingen redan börjat var uppenbart obefintligt. Kändena anser att detta ytterligare visar att åklagaren gjorde vad som helst för att misskreditera de nu tilltalade och för att försöka få till en fällande dom oavsett att det saknades några konkreta och hållbara bevis. Kändena anser även att det var fel och/eller försummelse att ta in denna dam i rättegången trots att damen uppenbarligen talar om en annan byggnad än den där styckningen enligt åtalet skall ha utförts.

- A Vitsordas punkt 101?

102. På Karolinska institutets område är anatomiska institutionens byggnad inte identisk med rättsläkarstationen.

- A Vitsordas punkt 102?

103. 22 januari 1988: Huvudförhandlingen i tingsrätten inleds.

Det är kändenas inställning att det var fel och/eller försummelse att väcka åtal och inleda rättegången utan några konkreta eller objektiva bevis som band de bägge misstänkta till Catrine da Costa, platsen för fyndet eller den påstådda gärningen.

104. Rättegången: De fyra vittnesförhör som talar för att Catrine da Costa levde efter pingsthelgen 1984 har av polisen placerats i "slasken" varför de inte tas upp under rättegången.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att väcka åtal och inleda rättegång utan att ha avgörande vittnesmål som vederlägger gärningsbeskrivningen har beaktats.

A Vitsordas punkt 104?

B Oavsett om punkt 104 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att väcka åtal gällande mord och inleda rättegång utan att beaktat uppgifter som gör gällande att den förmodat mördade levde senare än gärningsbeskrivningen anger?

105. Rättegången: Åklagaren ändrar, under rättegångens andra dag, tidpunkten för gärningen till pingstaftonen den 9 juni, och senare lades till att själva styckningen istället skulle ha utförts på annandag pingst den 11 juni utan att överhuvudtaget lämna någon förklaring till var kroppen skulle ha förvarats under tiden (rättsläkarstationen var bemannad under delar av pingsthelgen).

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att väcka åtal och inleda rättegången utan att gärningsbeskrivningen var korrekt eller att det ens utretts när, var och hur da Costa dött, och att det var fel och/eller försummelse att inte ställa in/skjuta upp rättegången när bristen upptäcktes, dessutom var det fel och/eller försummelse att fullfölja rättegången med en gärningsbeskrivning som saknade uppgift om när, hur eller var den förmodade mördade hade dött, hur, när och var de tilltalade skulle ha träffat henne alternativt kommit över kroppen, vilken tidsram de tilltalade hade enligt utredningen att utföra det som lades dem till last samt att det var fel och/eller försummelse att fullfölja åtalet trots att gärningsbeskrivningen stred mot all logik.

A Vitsordas punkt 105?

B Oavsett om punkt 105 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att väcka åtal och inleda rättegång när huvudvittnets uppgifter inte längre överensstämmer med gärningsbeskrivningen?

106. Rättegången: Christina Allgén påstår vid förhör att hon misstänkt att Tomas Allgén blivit utsatt för utpressning då "stora belopp" försvunnit från hans bankkonton. Lars-Göran Allgén hämtar därefter Tomas deklarerationer och tillhörande redovisning och besöker Tomas i häktet för att kontrollera saken. Inga stora uttag har skett såsom Christina Allgén påstått. Helin kommer efter en kortare stund och beslagtar deklarerationerna varefter uppgifterna aldrig framkommer vare sig i rättegången eller vid annat tillfälle.

Det är kärandenas inställning att det allra senast vid denna tidpunkt borde ha stått helt klart för åklagaren att Christina Allgén ljugit och att åtalet därmed aldrig borde ha fullföljts, samt att åklagarens kännedom om Christinas lögn borde ha redovisats och beaktats i den fortsatta rättegången.

A Vitsordas punkt 106?

- B Oavsett om punkt 106 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av åklagaren att inte vidta åtgärder till fördel för den tilltalade när uppgifter om att huvudvittnet ljugit kommit honom till känna?

107. 29 februari 1988: Socialstyrelsens rättsliga råd yttrar sig över Jovan Rajs obduktionsutlåtande på begäran av Stockholms tingsrätt. Rådet delar inte Rajs påståenden i flera delar.

Bilaga 50. Rättsliga rådets yttrande till Tingsrätten.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att trots detta endast beakta Jovan Rajs bedömning i rättegången och också i de följande myndighetsbesluten.

- A Vitsordas punkt 107?
- B Oavsett om punkt 107 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av åklagare, domstolar och myndigheter att ignorera sakunnigutlåtande?

108. 2 mars 1988: Huvudförhandlingen i tingsrätten avslutas.

109. 8 mars 1988: Tingsrätten finner, i ordförandens uttalande, i sitt beslut att Thomas Allgén och Teet Härm är skyldiga till mord på Catrine da Costa, samt förordnar att de två ska genomgå rättspsykiatrisk undersökning.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att fatta detta beslut i ordförandens uttalande.

- A Vitsordas punkt 109?
- B Oavsett om punkt 109 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att fatta beslut i ordförandens uttalande?

110. 9 mars 1988: Aftonbladet publicerar en artikel innehållande intervjusvar från nämndemännen i tingsrätten, av vilka alla utom en anser Thomas Allgén och Teet Härm vara överbevisade om att ha mördat Catrine da Costa.

Bilaga 64, 1988-03-09, Artikel i aftonbladet, intervjuer med nämndemän

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att nämndemännen uttalade sig i media innan domen föll. Det är vidare kärandenas inställning att nämndemännen kände sig fria att göra så enbart på grund av den allmänna opinionen och att man generellt sett ansåg att det var uppenbart att de var skyldiga och därför kunde "döma på förhand".

- A Vitsordas punkt 110?
- B Oavsett om punkt 110 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av nämndemän att uttalar sig om utgången av en rättegång innan domen har avkunnats?

111. Någon dag efter 9 mars 1988: Nämndemännen förklarar sig, i ett brev till ordföranden, ha blivit lurade att uttala sig av Aftonbladet.

Bilaga 9, 1988-03-10 Brev från nämndemännen till Stockholms tingsrätt.

- A Vitsordas punkt 111?

112. 12 mars 1988: Efter att på eget initiativ ha hört av sig till chefsåklagaren förhörs den prostituerade Marianne Seppälä. Hon berättar att Catrine da Costa berättat för henne om sitt umgänge med två läkare och den enes lilla dotter och nu också att hon har en dagbok, vilken hon fört under 1984, till stöd för sina påståenden. Dagboken kunde senare konstateras vara en förfalskning.

Bilaga 44. Förhörsprotokoll med Seppälä.

Bilaga 5 s 190 Promemoria 2000-04-04 av kommissarie Bertil Sahlin ang Seppäläs förfalskning/mened

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte jämföra Marianne Seppäläs nya uppgifter med de hon lämnat i sitt ursprungliga förhör, särskilt som hon aldrig nämnt dagboken tidigare och att det nu gått flera år och rättegången redan startat. Det var också av samma skäl fel och/eller försummelse att överhuvudtaget beakta hennes vittnesmål som saknade all tillförlitlighet. Vittnesmålet borde aldrig lagts till grund för åtal, rättegång eller myndighetsbeslut.

- A Vitsordas punkt 112?
- B Oavsett om punkt 112 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel att dels inte ifrågasätta långt senare nytillkomna vittnesuppgifter, dels att lägga falskari till grund för åtal, domskäl eller myndighetsbeslut?

113. 22 mars 1988: Svea hovrätt undanröjer Tingsrättens beslut på grund av rättegångsfel. Felet bestod i att ordföranden, chefsrådman Birgitta Karlholm, på grund av sjukdom inte personligen kunnat närvara när tingsrätten fattade det formellt avgörande beslutet. Hovrätten beslutar också att det inte längre finns tillräckliga skäl att hålla Thomas Allgén och Teet Härm häktade då det föreligger en beaktansvärd möjlighet att mordåtalet vid en slutlig prövning inte kommer att bifallas.

Bilaga 11, Svea Hovrätt beslut ang. överklagat avgörande i Stockholms tingsrätt 1988-03-22.

Kärandenas inställning är att detta är ett av fåtal korrekta beslut som förevarit i hela händelsekedjan.

A Vitsordas punkt 113?

114. 23 juli 1988: Huvudsekreteraren i prostitutionsutredningen, Hanna Olsson, skriver en artikel som publiceras i DN i vilken Olsson diskuterar betydelsen av att målet drivs vidare med tanke på de prostituerade kvinnorna.

Det är kärandenas inställning att utredare, åklagare, domstol och myndigheterna medvetet eller omedvetet lät sig påverkas av Hanna Olsson och den allmänna opinionen som gick ut på att de bägge manliga läkarna inte fick komma undan "bara för att offret var en prostituerad kvinna".

A Vitsordas punkt 114?

B Oavsett om punkt 114 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel om polis, åklagare, domstolar och myndigheter tar fasta på den allmänna opinionen gällande en brottsutredning, på sådant sätt att det förväntas av dem att den misstänkte fälls?

115. Någon gång mellan 22 mars och 30 maj 1988: Chefsåklagaren får ett brev skrivet av en Birgitta Olsson (som aldrig identifierats) i vilket Olsson berättar att hon haft Teet Härm som mångårig prostitutionskund och att han erkänt för henne att han mördat såväl Catrine da Costa 1984 som sin dåvarande fru 1982.

Det är kärandenas inställning att detta brev kan ha skrivits av vem som helst och att det helt saknade bevisvärde liksom samtliga vittnen som dykt upp allt sedan media började rapportera om fallet.

A Vitsordas punkt 115?

116. 6 maj 1988: Jovan Rajs mottager ett brev från professor (styckmordsspecialist) Püschel i Hamburg, i vilket den senare tar direkt avstånd från Rajs slutsatser när Rajs sökt hans stöd. Püschel påpekar bland annat att han, till skillnad från Rajs som menar att det handlar om en "professionell" styckning, anser att det finns tecken på en tafatt och slarvig styckningsmetod.

Bilaga 5, s.64 ff. Professor K.Püschels brev till professor Jovan Rajs den 6 maj 1988.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Jovan Rajs som obduktionsansvarig i utredningen att inte redovisa innehållet i detta brev, åtminstone under

sitt förhör i rättegången. Att han inte gjorde så talar ytterligare för hans partiskhet och att det var fel och/eller försummelse att låta honom vara delaktig i utredningen.

A Vitsordas punkt 116?

B Oavsett om punkt 116 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av en sakkunnig att inte, särskilt under ed, redovisa samtliga källor, däribland uppgifter med vetenskapligt stöd som talar emot den egna slutsatsen?

117. Karin Rhode, som arbetar på Socialstyrelsen, utesluter att de partiella fingeravtrycken man funnit på/vid Catrine da Costas kropp tillhör Thomas Allgén eller Teet Härm.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte i utredningen, åtalet, domstolsprövningarna eller myndighetsbesluten beakta denna omständighet till stöd för läkarnas oskuld.

A Vitsordas punkt 117?

B Oavsett om punkt 117 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte beakta samtliga uppgifter som talar för den misstänktes oskuld?

118. 10 maj 1988: SKL menar i ett sakkunnigutlåtande att kommissarie Lange, i sitt utlåtande av den 27 december 1987, sammanfogat benbitar på ett anatomiskt inkorrekt sätt, vilket lett till felaktiga slutsatser av Lange.

Bilaga 51, 1988-05-10, Utlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium

Kärandenas inställning sammanfaller med den som redovisas under p. 117.

A Vitsordas punkt 118?

119. 30 maj 1988: Den andra huvudförhandlingen i tingsrätten inleds. De nya uppgifter, som delvis är till fördel för de tilltalade, som tillkommit efter förra huvudförhandlingen tas inte med.

Bilaga 12 Protokoll från Stockholms tingsrätt, mål nr B 8-11-88

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte i åtalet och domstolsprövningen ta med nya uppgifter som talade för läkarnas oskuld.

A Vitsordas punkt 119?

B Oavsett om punkt 119 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte ta med uppgifter som talar för den tilltalades oskuld i en straffrättslig rättegång?

120. 17 juni 1988: Åtalet mot Teet Härm utvidgas med misshandel av den prostituerade Theresa Trygger. Misshandeln skulle ha skett i en trappuppgång på Östermalm i september 1983 av en man som Trygger nu identifierade som Härm.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att utan närmare utredning utöka åtalet mot den ene tilltalade och det är kärandenas inställning att den mycket sent uppkomna identifikationen aldrig borde ha lett till åtal.

A Vitsordas punkt 120?

B Oavsett om punkt 120 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att utöka ett åtal utan att den nya åtalspunkten utretts, särskilt när identifikationen sker fyra år efter den påstådda gärningen?

121. Under båda rättegångarna råder en stark opinion, i media och bland allmänheten, emot Thomas Allgén och Teet Härm.

Det är kärandenas inställning att det rådde en sådan stämning i media och bland allmänheten att det omöjliggjorde för någon att betrakta dem som oskyldiga vilket ledde till att vare sig polis, domstolar eller myndigheter vågade komma fram till att de var oskyldiga.

A Vitsordas punkt 121?

122. 28 juni 1988: Den andra huvudförhandlingen i tingsrätten avslutas.

123. 8 juli 1988: Tingsrätten meddelar dom, i vilken åtalet för mord ogillas. Misshandelsåtalet mot Teet Härm ogillas. Åtalet mot Allgén gällande otukt och sexuell utnyttjande ogillas. I domskälen utpekade de båda dock som överbevisade i fråga om likstyckning.

Bilaga 13, 1988-07-08, Stockholms tingsrätts dom, mål nr B 8-11-88.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att i domskälen utpeka dem bägge som likstyckare och särskilt så eftersom det brottet ändå var preskriberat. Det är kärandenas inställning att denna lokution utgör ett formellt fel som orsakat den fortsatta skadan och lidandet för de bägge läkarna genom att lokutionen lades till grund för bland annat deslegitimation, avsked med mera.

A Vitsordas punkt 123?

- B Oavsett om punkt 123 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att utpeka en friad person som klandervärd och brottslig i andra sammanhang, i domskälen?

124. 25 juli 1988: Socialstyrelsen gör en framställan till HSAN om indragning av Thomas Allgéns och Teet Härms läkarlegitimationer. Som skäl åberopas att tingsrätten funnit det ställt utom rimligt tvivel att de båda tillsammans styckat "en viss persons kropp" och dessutom konstaterat att styckningen var att betrakta som ett brott mot griftefriden. Teet och Thomas är vid detta tillfälle inte dömda för något.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att begära deras legitimationer indragna eftersom de inte var dömda för något brott.

- A Vitsordas punkt 124?
- B Oavsett om punkt 124 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att begära legitimationer indragna trots friande dom?

125. Sommaren 1988: Thomas Allgén och Teet Härm överklagar tingsrättens domskäl till Svea hovrätt och yrkar att hovrätten "med ändring av tingsrättens dom, måtte finna att [de] ej styckat eller deltagit i styckningen av Catrine da Costas kropp". De båda yrkar också att hovrätten ska undanröja vad tingsrätten avslutningsvis anfört i domskälen, det vill säga att styckningen var att betrakta som brott mot griftefriden men att åklagaren valt att inte väcka åtal för denna gärning, då preskriptionen inträdde sommaren 1986.

Chefåklagare Helin för också talan mot tingsrättens dom och begär genom så kallat anslutningsvad bifall till talan mot läkarna för mord, alternativt grov misshandel och grovt vållande till annans död.

Även Christina Allgén söker inträda i hovrättsprocessen som intervenient med yrkande om bifall mot Thomas Allgén för otukt och sexuellt utnyttjande. Christina Allgéns yrkande avvisas av hovrätten.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av åklagarsidan att överklaga eftersom det vid denna tidpunkt stod helt klart att läkarna inte var skyldiga.

- A Vitsordas punkt 125?
- B Oavsett om punkt 125 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av åklagare att överklaga en dom trots att den tilltalades oskuld står helt klar?

126. 12 september 1988: Hovrätten meddelar beslut i vilket Allgéns och Härms talan avvisas enligt den i praxis fastslagna principen att frikännande domskäl inte kan överklagas. Därmed bortfaller också chefsåklagarens anslutningsvad.

Bilaga 14. 1988-09-12 Protokoll från Svea Hovrätt, mål nr B 2034/88

Det är kändenas inställning att ett frånsteg från praxis inte hade varit orimligt med beaktande av tingsrättens översteg i fråga om utformande av domskälen.

A Vitsordas punkt 126?

127. Någon gång mellan september 1988 och januari 1989: Thomas Allgén och Teet Härm ansöker om prövningstillstånd i Högsta domstolen för överklagande av tingsrättens domskäl.

Kändenas inställning sammanfaller med den som redovisas under p. 126.

A Vitsordas punkt 127?

128. 12 januari 1989: Högsta domstolen avslår utan vidare motivering Thomas Allgéns och Teet Härms ansökan om prövningstillstånd.

Kändenas inställning sammanfaller med den som redovisas under p. 126.

A Vitsordas punkt 128?

129. 31 mars 1989: Leg. psyk. Lars Billing genomför en vittnespsykologik analys av Christina Allgéns vittnesmål och finner många av Christinas påståenden som fabricerade och övertolkande.

Bilaga 45 1989-03-31 Utlåtande av vittnespsykolog Lars Billing ang. vittnesmål från Karin Allgén

Det är kändenas inställning att det var fel och/eller försummelse att återuppta utredningen mot kändena eftersom denna analys ger ytterligare stöd för att Christina Allgéns påståenden var grundlösa.

A Vitsordas punkt 129?

B Oavsett om punkt 129 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel och försummelse att, efter att en uppgiftslämnarens utsaga blivit ifrågasatt, ändå driva utredning och åtal vidare med samma persons uppgifter som huvudsaklig källa?

130. 23 maj 1989: HSAN återkallar Thomas Allgéns och Teet Härms läkarlegitimationer med hänvisning till "vad som framgår av handlingarna i ärendet". Tillinger och Sahlin är skiljaktiga.

Bilaga 53. 1989-05-23 HSAN:s beslut ang. återkallelse av legitimationer. (Se även bilaga 52, 1989-05-16 HSAN:s protokoll från sammanträde, vari de skiljaktiga ledamöterna uttalar sig.)

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att återkalla legitimationerna trots att kärandena hade friats.

- A Vitsordas punkt 130?
- B Oavsett om punkt 130 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att återkalla en läkarlegitimation utan att läkaren begått något brott?

131. Någon gång mellan maj och oktober 1989: Allgén och Härn överklagar HSAN:s beslut till kammarrätten i Stockholm.

- A Vitsordas punkt 131?

132. 6 oktober 1989: Kammarrätten i Stockholm undanröjer deslegitimeringen av Thomas Allgén och Teet Härn.

Bilaga 16. 1989-10-06 Kammarrättens i Stockholm dom, mål nr 3256 och 3371-1989. Bilaga 17 1989-10-06 Kammarrättens i Stockholm protokoll, mål nr 3256 och 3371-1989.

Det är kärandenas inställning att detta utgör ett av få riktiga beslut och att detta beslut borde stått fast.

- A Vitsordas punkt 132?

133. Någon gång mellan oktober 1989 och juni 1990: Socialstyrelsen överklagar kammarrättens beslut till Regeringsrätten.

Det är kärandenas inställning att Socialstyrelsen vid denna tidpunkt, genom Karin Rhodes analys och rapport angående fingeravtrycken, har kännedom om läkarnas oskuld och att det därför var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen att överklaga beslutet.

- A Vitsordas punkt 133?
- B Oavsett om punkt 133 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i detta läge driva ett legitimationsärendet vidare trots att ytterligare stöd för läkarens oskuld framkommit?

134. 21 februari 1990: Jovan Rajs skickar ett brev till Hanna Olsson med kommentarer på manuskriptet till hennes bok "Catrine och rättvisan".

Bilaga 54, brev från Jovan Rajs till Hanna Olsson

Det är kärandenas inställning är ytterligare stöd för Jovan Rajs djupt rotade partiskhet.

- A Vitsordas punkt 134?

135. 11 juni 1990: Regeringsrätten meddelar återförvisningsbeslut till kammarrätten för handläggning med samma beviskrav som i brottmål för likstyckningen.

Bilaga 18. 1990-06-11. Regeringsrättens beslut, mål nr 4295 och 4296-1989.

Det är kärandenas inställning att detta utgjorde två grova fel och/eller försummelser, dels då griftefridsbrottet uppenbart var preskriberat vid denna tidpunkt, dels då en förvaltningsdomstol saknar straffrättslig bevisvärderingskompetens.

- A Vitsordas punkt 135?

- B Oavsett om punkt 135 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av Regeringsrätten att instruera en förvaltningsdomstol att genomföra en straffrättslig bevisprövning av ett preskriberat brott?

136. Kammarrätten saknar som förvaltningsdomstol kompetens i fråga om straffrättslig bevisprövning.

- A Vitsordas punkt 136?

137. År 1990 var griftefridsbrottet preskriberat och hade inte kunnat prövas av allmän domstol.

- A Vitsordas punkt 137?

138. Sensommaren/förhösten 1990: Rättsliga rådet JO-anmäls av två läkare. Dessa hävdar att rådet i sitt yttrande till tingsrätten 1988 om obduktionsresultatet inte tillämpat "vetenskap och beprövad erfarenhet på ett sådant sätt som man har rätt att vänta av landets högsta rättsmedicinska instans."

- A Vitsordas punkt 138?

139. 8 augusti 1990: Professor Simonsen lämnar ett utlåtande till Socialstyrelsen där han framför kritik mot den metod Jovan Rajs tillämpat i sitt obduktionsutlåtande, vilken han finner inte vetenskaplig.

Bilaga 55. Utlåtande av professor Simonsen, Köpenhamn

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen, Kammarrätten och Regeringsrätten att trots detta lägga Jovan Rajs utlåtande till grund för sina beslut.

- A Vitsordas punkt 139?

140. 13 augusti 1990: Rättsliga rådet inger ett yttrande till Socialstyrelsen i anledning av JO-anmälan.

Bilaga 57; 1990-08-13 Rättsliga rådets yttrande, JO-remiss Rr 4/90.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att inte beakta Rättsliga rådets bedömning i prövningen.

- A Vitsordas punkt 140?

141. 29 oktober 1990: Socialstyrelsen inger sitt yttrande till JO, i anledning av JO-anmälan. Man har bland annat inhämtat ett yttrande från professor Simonsen vid rättspatologiska institutet i Köpenhamn. Denne delade helt Rättsliga rådets uppfattning i fråga om kritiken mot Jovan Rajs.

Bilaga 59, 1990-10-29, yttrande från socialstyrelsen

Det är kärandens inställning att det var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen att inte beakta Simonsens yttrande.

- A Vitsordas punkt 141?

- B Oavsett om punkt 141 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte beakta sakkunniga yttranden som talar för att en tidigare bedömning varit felaktig?

142. Simonsens utlåtande tas inte upp i förhandlingen i Kammarrätten.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen att undanhålla och Kammarrätten att inte beakta Simonsens bedömning i prövningen.

- A Vitsordas punkt 142?

- B Oavsett om punkt 142 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan åligga en myndighet att redovisa samtliga sakkunniga uppgifter som framkommit och

av förvaltningsdomstol att beakta uppgifter som talar för att tidigare bedömningar varit felaktiga?

143. 4 april 1991: Astrid Holgersson och Birgit Hellbom lämnar sakkunnigutlåtanden gällande vad som ligger bakom de uppgifter som genom Christina Allgéns förmedling "lämnats" av dotter Karin. Deras slutsats är att ingenting i underlaget pekar på att Karin varken skulle ha bevittnat en styckning eller utsatts för sexuella övergrepp.

Bilaga 5, s.3 ff. Sammanfattning 4 april 1991 av Astrid Holgersson & Birgit Hellboms sakkunnigutlåtanden

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att i den fortsatta prövningen inte beakta detta utlåtande.

A Vitsordas punkt 143?

144. 31 maj 1991: Kammarrätten avkunnar dom i vilken konstateras att Thomas Allgén och Teet Härm styckat Catrine da Costas kropp. Domskälen vittnar om att Kammarrätten utgått från helheten för att beskriva delarna; den förutfattade meningen att Thomas Allgén och Teet Härm är likstyckare styrde utformningen av domskälen.

Bilaga 20. 1991-05-31 Kammarrättens i Stockholm dom, mål nr 3938-39-1990.

Det är kärandenas inställning att domslutet i sin helhet utgör fel och/eller försummelse, såväl formellt av skäl som redovisats i punkterna ovan, som materiellt.

A Vitsordas punkt 144?

B Oavsett om punkt 144 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att i förvaltningsdomstol pröva ett legitimationsärende enligt straffrättsliga bevismetoder och att i denna prövning tillämpa en bakvänd metod?

145. Någon gång mellan maj 1991 och februari 1992: Thomas Allgén och Teet Härm ansöker om prövningstillstånd i Regeringsrätten för överklagande av kammarrättens dom.

A Vitsordas punkt 145?

146. 6 februari 1992: Regeringsrätten avslår Thomas Allgéns och Teet Härms ansökan om prövningstillstånd med hänvisning till att målet gäller frågor av bevisvärdering utan tillräckligt prejudikatsintresse.

Det är kärandenas inställning att detta innebar ett så kallat moment 22 för kärandena. Det var ju Regeringsrätten som inledningsvis instruerat Kammarrätten att använda just denna bevisvärderingsmetod och att då avslå ansökan om prövningstillstånd just på grund av att bevisvärderingsfrågor inte tas upp utgör således fel och/eller försummelse.

A Vitsordas punkt 146?

B Oavsett om punkt 146 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av Regeringsrätten att först instruera en förvaltningsdomstol att tillämpa en specifik (och icke ordinarie) bevisvärderingsmetod för att sedan avslå ansökan om överprövning mot bakgrund av att just denna metod använts?

147. Fortsättningen av 1990-talet: En rad olika framställningar till stöd för Thomas Allgéns och Teet Härms sak görs förgäves till JO, JK, RÅ, HD, Svea hovrätt och den europeiska kommissionen för mänskliga rättigheter.

A Vitsordas punkt 147?

148. 1999: Advokat Kerstin Koorti ansöker om resning i Regeringsrätten. Socialstyrelsen väljer att inte uttala sig.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen att inte heller här framhålla vad som framkommit i fråga om fingeravtrycksanalysen samt Rättsliga rådets och Simonsens yttranden.

A Vitsordas punkt 148?

B Oavsett om punkt 148 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av en myndighet att i en prövning inte redovisa alla relevanta fakta som myndigheten har kännedom om?

149. 2001, SVT (Sveriges statsägda television) gör ett reportage som sänds vid sex tillfällen där Teet Härm pekas ut som hustrumördare och seriemördare. Man sprider vidare rykten som kommer från Jovan Rajs och den senare deslegitimerade rättsläkaren Olle Lindqvist.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av den statliga televisionen att i sådan omfattning och med så vinklade uppgifter utpeka de då friade läkarna och framför allt Teet Härm som mördare, särskilt eftersom statstelevisionen av allmänheten betraktas som objektiv och skadan och lidandet för de som utpekats mångdubbleras och samtidigt blir "sanning".

A Vitsordas punkt 149?

- B Oavsett om punkt 149 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av SVT att sända och därmed sprida vidare obekräftade och klandervärda uppgifter om någon och samtidigt utpeka denne som mördare trots att denna friats.

150. 30 maj 2001: Regeringsrätten avslår resningsansökan.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Regeringsrätten att inte bevilja resning mot bakgrund av den formellt och materiellt felaktiga prövning som genomförts av Regeringsrätten och Kammarrätten.

A Vitsordas punkt 150?

- B Oavsett om punkt 150 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att vid en sådan handläggningshistorik inte bevilja resning?

151. 23 september 2003: Anders Agell ansöker om resning i Regeringsrätten för de bägge läkarnas räkning.

Bilaga 4. Resningsansökan 2003

A Vitsordas punkt 151?

152. 23 januari 2004: Socialstyrelser avger ett yttrande genom advokat Södermark, vilket gör gällande att resningsansökan bygger på Lindebergs bok "Döden är en man" och att denna innehåller felaktigheter.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen att låta en privatpraktiserande affärsadvokat föra deras talan. Även här anser kärandena att det var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen att inte redovisa vad som tidigare framkommit av fingeravtrycksanalysen, Rättsliga Rådet och professor Simonsen.

A Vitsordas punkt 152?

- B Oavsett om punkt 152 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av Socialstyrelsen att som ombud anlita någon som saknar kompetens inom det aktuella rättsområdet?

153. 1 juli 2004: Regeringsrätten avslår resningsansökan med endast tre regeringsråd närvarande.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Regeringsrätten att inte bevilja resning mot bakgrund av att det nu kunde visas att avgörande uppgifter hade undertryckts i den tidigare prövningen, samt att rätten inte var fullsutten.

A Vitsordas punkt 153?

B Oavsett om punkt 153 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att när uppgifter som talar för att den tidigare prövningen skett på bristfälliga och rent felaktiga uppgifter, ändå inte bevilja resning?

154. 2005: På Tomas Allgéns och Teet Härms initiativ genomförs en DNA-jämförelse mellan dem och hårstrån funna på en handduk vid säckarna innehållande delar av Catrine da Costa. Resultatet utesluter att hårstråna kommer från Allgén eller Härm.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av Socialstyrelsen att inte heller nu vidta åtgärder för rättelse av den felaktiga deslegitimeringen.

A Vitsordas punkt 154?

B Oavsett om punkt 154 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse av Socialstyrelsen att inte verka för rättelse av uppenbart felaktigt slut?

155. Det har aldrig påträffats eller framtagits någon teknisk bevisning som binder Tomas Allgén eller Teet Härm vid mordet på eller styckningen av Katrin da Costa. Ingenting pekar på att de överhuvudtaget ska ha träffat varandra.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att väcka åtal, i domskälen ange att de var likstyckare och återkalla deras legitimationer trots att ingen objektiv bevisning existerade som band dem vare sig till da Costa, fyndplatsen eller brottet överhuvudtaget.

A Vitsordas punkt 155?

B Oavsett om punkt 155 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att vidta alla dessa ingripande åtgärder mot personer som kan bindas till något brott?

156. Bortsett från Thomas Allgén och Teet Härm har polisen inte närmare utrett någon annan i förundersökningen förekommande person, inte ens de personer som enligt egna uppgifter kände och träffade Catrine da Costa.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse att så ensidigt inrikta polisutredningen på dem två trots att det fanns andra personer som bevisligen träffat Catrine da Costa.

A Vitsordas punkt 156?

B Oavsett om punkt 156 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte utreda samtliga potentiella misstänkta i en brottsutredning?

157. Vintern/våren 2009: Riksåklagaren begär att tingsrätten förelägger att KS/Huddinge ska lämna ut kvarlevorna av Stanislav Gonerka, den så kallade "polacken" eller "Södertäljeslaktaren", som avled 1997.

Det är kärandenas inställning att dessa utredningsåtgärder vidtas alldeles för sent

A Vitsordas punkt 157?

B Oavsett om punkt 157 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att inte vidta denna åtgärd tidigare än 24 år efter brottet?

158. April/maj 2009: Advokat Anders Frigell begär att chefsåklagaren Stefan Bergman ska leta efter personer från Catrine da Costas adressbok, bland annat en "Wincent" som tidigare dödat tre travhästar. Bergman har beslutat att inte vidtaga några åtgärder.

Det är kärandenas inställning att det är fel och/eller försummelse att inte vidta någon åtgärd och att det även om så skulle ske det sker alldeles för sent

A Vitsordas punkt 158?

B Oavsett om punkt 158 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att, 24 år efter ett förmodat mord, fortfarande inte kontrollera de personer som stått offret närmast?

159. Överdoser är en vanligare dödsorsak än lustmord.

Det är kärandenas inställning att det var fel och/eller försummelse av polis, åklagare, domstolar och myndigheter att inte beakta det faktum att ett lustmord begånget av två okända läkare utan närmare umgänge med offret var ett avsevärt mer osannolikt scenario än att Catrine da Costa själv eller med medmissbrukare råkat ta en överdos med dödlig utgång efter att en tid innan avvikit från behandlingshemmet där hon tidigare befunnit sig.

A Vitsordas punkt 159?

B Oavsett om punkt 159 vitsordas eller ej, vitsordas att det *i och för sig* kan vara fel eller försummelse att varken i en mordutredningen eller innan åtal väcks, inte övervägde de alternativa händelseförlopp som är de mest troliga och naturliga med tanke på offret och dess livsföring?